

अकृते कर्मभावे सति आकस्मिकनिधिक्षादावपि किंचित्कर्मस्यैवेति भावः ॥२२॥ यथेति स्थानानि इंद्रादिलोकाभ्यनित्याः दृश्यंते तारा रूपिणां देवानामधः पातदर्शनादित्यर्थः कर्मविना पुण्येन कर्मणा चिना देवं देवसमूहः कथंस्थास्यति देवमपि कर्ममूलैर्मेवैत्यर्थः ॥२३॥ व्यापारं पुण्यरूपं योति अनुमादते उग्रधर्मविघ्नकारं ॥२४॥ विग्रहोचरे तथा हि ऋषीणां तपसि देवा विघ्नमाचरन्ति ऋषयश्च न्यवनादय इन्द्रादीनामभिभवं कुर्वन्तीति सीकृत्य प्रसिद्धं यद्यप्येवं कर्मपुरस्से देवर्षीणामस्ति तथापि अदेवं देवाभावेन वक्तुं शक्य इत्यर्थः ॥२५॥ अत्र मानमाह कथमिति यतो यस्माद्देवं प्रवर्तते तस्य कर्मणापि देवं विना कथमुत्पत्तिः स्यान्न कथमपि पुण्यवन्त एव धर्मप्रवर्तते धर्माच्च पुण्यवर्तते अन्यथा सर्वपि धर्मप्रवर्तते रन्तित्यर्थः एवं लोकवदेव स्वर्गपि गुणाभागाः यथा बहुधा

कृतः पुरुषकारस्तु देवमेवानुवर्तते ॥ न देवमकृते किंचित्कस्य चिद्वा तुमर्हति ॥२२॥ यथा स्थानान्यनित्यानि दृश्यंते देवतेश्चपि ॥ कथं कर्मविना देवं स्थास्यति स्थापयिष्यतः ॥२३॥ न देवतानिलोके स्मिन् व्यापारं योति कस्यचित् ॥ व्यासंगं जनयं त्यग्रमात्माभिभवशं कया ॥२४॥ ऋषीणां देवतानां च सदा भवति विग्रहः ॥ कस्यवा चाद्यदेवं स्याद्यतो देवं प्रवर्तते ॥२५॥ कथं तस्य समुत्पत्तिर्यतो देवं प्रवर्तते ॥ एवं त्रिदशलोके पि प्राप्यंते बाहवो गुणाः ॥२६॥ आत्मेव ह्यात्मनो बंधुरात्मेवरि पुरात्मनः ॥ आत्मेव ह्यात्मनसा क्षीकृतस्याप्यकृतस्य च ॥२७॥ कृतं चाप्यकृतं किंचित्कृते कर्मणि सिध्यति ॥ सूकृतं दुष्कृतं कर्म न यथार्थं प्रपद्यते ॥२८॥ देवानां शरणं पुण्यं सर्वं पुण्यैरवाप्यते ॥ पुण्यशीलं नरं प्राप्य किं देवं प्रकरिष्यति ॥२९॥ पुराययाति विभ्रष्टश्च्यवितः पतितः क्षितो ॥ पुनरारोपितः स्वर्गं दोहित्रैः पुण्यकर्मभिः ॥३०॥ पुरुरवाश्च राजर्षिर्हि जैरभिहितः पुरा ॥ ऐल इत्यभिविरच्यतः स्वर्गं प्राप्नोमही पतिः ॥३१॥ अश्वमेधादिभिर्यज्ञैः सत्कृतः कोसलाधिपः ॥ महर्षिशापात्सोदासः पुरुषादत्वमागतः ॥३२॥ अश्वत्थामाचरामश्च मुनिपुत्रो धनुर्धरो ॥ नगच्छतः स्वर्गलोकं सकृत्तेनेह कर्मणा ॥३३॥ वसुर्यज्ञशतैरिह्याद्वितीयं इव वासवः ॥ मिथ्याभिधानेनैकेन रसातलतलंगतः ॥३४॥ बलिर्वैरोचनिर्बहो धर्मपाशेन देवतैः ॥ विष्णोः पुरुषकारेण पातालसदनः कृतः ॥३५॥ शक्रस्योद्गम्य चरणं प्रस्थितो जनमेजयः ॥ द्विजस्त्रीणां वधं कृत्वा किं देवेन नवारितः ॥३६॥

नोभयसावाणिज्येन भूयांसं लाभं लभते नेतर इति च देतदिति भावः ॥२५॥ आत्मेति एवं प्रवृत्तेरपि देवानां धीनत्वे पिकर्मैव कर्तव्यमित्यर्थः कृतस्य पुण्यपापादेः ॥२७॥ कृतमिति पुण्यमपि पापेन प्रतिहन्यते पापमपि पुण्येनेति तयोः फलं यथोक्तं स्वर्गं नरकं वा न प्राप्नोतीत्यर्थः ॥२८॥ शरणं गृहं यथा ह्यस्तनोऽपराधः श्वस्तनेन सत्कारेणापनीयते एवं देवमपि पुण्याशयात् प्रतिहन्यते इत्यर्थः ॥२९॥ अथैवार्थे दृष्टान्तानाह पुरेत्यादिना ॥३०॥ ३१॥ विपर्ययेषि दृष्टान्तमाह अश्वेति ॥३२॥ ३३॥ मिथ्याभिधानेन पशुयज्ञश्रुतिरप्रमाणमित्येवं रूपेण रसातलस्य भूमेस्तलमधोभागं ॥३४॥ ३५॥ पापमपि ते जीयसां न दोषायेत्याह शक्रस्येति द्वाभ्यां चरणं द्विजस्त्रीदूषणरूपं कर्म कृत्वा प्रस्थित इति संबंधः ॥३६॥